

Što je Istina? – Broj pet

Tješitelj

Jeff Pippenger

2023-09-11

Proročka povijest koja je razotkrivena unutar sedam gromova prepoznaje povijest u kojoj se sada nalazimo. Tajna je bila skrivena sve dok nije nastupila povijest koju je predstavljala. To je vrijeme kada Tješitelj, Duh „istine“, otkriva istinu koju je Ivan nazvao Otkrivenjem Isusa Krista, jer Isus Krist jest Istina. Nije riječ samo o tome da riječ „istina“ predstavlja Božji karakter. I nije riječ samo o otkrivenju zadivljujućega lingvisti, da se hebrejska riječ „istina“ rabi na tako dubok način kroz čitavo Sveto pismo. Nego je to i zadivljujuće čudo koje, kada se razumije, postaje ključ za otvaranje proročanstava knjige Otkrivenja, a čineći to otvara cijelu Bibliju. Ali to je samo za one koji su voljni vidjeti, čuti i držati ono što je u njoj napisano, jer je vrijeme blizu.

Da bi ljudi prepoznali „istinu“ na takav način da njome budu posvećeni, potrebna je prisutnost Duha Svetoga. Ljudi mogu intelektualno razumjeti riječ „istina“ i čak biti zadivljeni njezinim značenjem, ali „istina“ mora biti pojedena. Ona mora biti usvojena iznutra i postati dijelom čovjekova iskustva, jer riječ prenosi stvaralačku Božju snagu onima koji traže da budu preobraženi na sliku Kristovu. Jedno od polazišta mogega osobnog istraživanja hebrejske riječi prevedene kao „istina“ bili su hebrejski učenjaci, koji se također bave zadivljujućom naravi riječi „istina“ i njezinom uporabom u Bibliji. No nema razloga vjerovati da ih je njihovo intelektualno razumijevanje riječi „istina“ dovelo Kristu.

Proročanska činjenica da Riječ treba biti pojedena uz prisutnost Duha Svetoga odražava definiciju „ulja“ sestre White u prisposobi o deset djevica, kao i njezin opis dviju skupina djevica koje čekaju Zaručnika.

Simbol najčešće ima više od jednoga značenja, a njegovo se značenje mora odrediti prema kontekstu u kojem se simbol nalazi. Ne treba ga određivati prema definiciji riječi koju daje gramatički stručnjak niti prema povijesnom vremenskom okviru u kojem je riječ bila zapisana. To su ta dva pristupa kojih su se teolozi adventizma uhvatili kako bi nijekali „istinu“. Simbol se određuje prema kontekstu u kojem se upotrebljava. Unutar Duha proroštva riječ „ulje“ u prisposobi o deset djevica predstavlja barem nekoliko različitih stvari, ovisno o kontekstu odlomka u kojem se nalazi „ulje“. Zašto jedan razred djevica posjeduje ulje, a drugi ne?

„Postoji svijet koji leži u zlu, u obmani i zabludi, u samoj sjeni smrti,—uspavan, uspavan. Tko osjeća duševne porođajne muke da ih probudi? Koji ih glas može dosegnuti? Moj se um prenosi u budućnost kada će biti dan znak: ‘Evo zaručnik dolazi; iziđite mu u susret.’ Ali neki će odgađati pribaviti ulje za dopunjavanje svojih svjetiljki, i prekasno će ustanoviti da karakter, koji je predložen uljem, nije prenosiv. To ulje jest Kristova pravednost. Ono predstavlja karakter, a karakter nije prenosiv. Nijedan ga čovjek ne može osigurati za drugoga. Svaki ga mora steći za sebe, karakter očišćen od svake mrlje grijeha.” Bible Echo, 4. svibnja 1896.

Lude djevice ne posjeduju karakter nužan da bi uspjele u krizi koja uskoro dolazi. Njima nedostaje Kristova pravednost. Ali ulje je također poruka, a ulje u prispodobi o deset djevice u „posljednjim danima” jest posljednja poruka upozorenja, predstavljena Otkrivenjem Isusa Krista, koju valja slušati, čitati i držati.

„Pomazanici koji stoje uz Gospodara sve zemlje imaju položaj nekoć dan Sotoni kao zaklanjajućem kerubu. Po svetim bićima koja okružuju njegovo prijestolje, Gospodin održava stalnu vezu sa stanovnicima zemlje. Zlatno ulje predstavlja milost kojom Bog održava svjetiljke vjernika opskrbljenima, da ne bi zatreperile i ugasile se. Kad se to sveto ulje ne bi izlivalo s neba u porukama Božjega Duha, sile zla imale bi potpunu vlast nad ljudima.“

„Bog se obeščašćuje kada ne primamo poruke koje nam šalje. Tako odbacujemo zlatno ulje koje bi On izlio u naše duše da se prenese onima koji su u tami. Kada dođe poziv: ‘Evo, zaručnik dolazi; izidite mu u susret,’ oni koji nisu primili sveto ulje, koji nisu njegovali Kristovu milost u svojim srcima, ustanovit će, poput ludih djevice, da nisu spremni susresti svojega Gospodina. Oni nemaju u sebi moć da pribave ulje, i njihovi su životi upropašteni. Ali ako se traži Božji Sveti Duh, ako vapimo, kao što je vapio Mojsije: ‘Pokaži mi slavu svoju,’ ljubav će se Božja izliti u našim srcima. Kroz zlatne cijevi, zlatno će nam se ulje prenositi. ‘Ne silom ni snagom, nego mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama.’ Primajući sjajne zrake Sunca Pravednosti, Božja djeca svijetle kao svjetla u svijetu.” Review and Herald, 20. srpnja 1897.

„Ulje” je posljednja poruka, koja je, još jednom, Otkrivenje Isusa Krista. U tom odlomku oni koji žele imati ulje trebaju vapiti Bogu kao što je činio Mojsije u špilji na Horebu. No zapazite da, ako trebamo „vapiti, kao što je činio Mojsije”, da bi nam Bog „pokazao” svoju „slavu”, najprije moramo tražiti Duha Svetoga, koji je Utješitelj. Ako to učinimo, tada ćemo po anđelima i po dvjema zlatnim cijevima primiti Kristovu pravednost. Varamo sami sebe ako mislimo da možemo moliti i usrdno vapiti za Kristov karakter, kao što predaje i običaji laodicejskog adventizma sugeriraju da bi trebalo činiti, dok u isto vrijeme odbacujemo poruku Otkrivenja Isusa Krista. Njegova pravednost prenosi nam se kroz „poruke Božjega Duha”, koje se prenose po dvojici pomazanika koji stoje pred Božjim prijestoljem. Kada odbacujemo njegovu poruku, odbacujemo njegovu pravednost.

Tada progovorih i rekoh mu: Što su te dvije masline s desne strane svijećnjaka i s njegove lijeve strane? I ponovno progovorih te mu rekoh: Što su te dvije maslinove grančice koje kroz dvije zlatne cijevi izljevaju iz sebe zlatno ulje? A on mi odgovori i reče: Ne znaš li što su one? I rekoh: Ne, gospodaru moj. Tada reče: To su dva pomazanika koji stoje pred Gospodinom sve zemlje. Zaharija 4,11–14.

Dvije „pomazane osobe, koje stoje pred Gospodinom sve zemlje”, također su prikazane kao dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja.

„Što se tiče dvaju svjedoka, prorok dalje izjavljuje: ‘Ovo su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Bogom zemlje.’ ‘Riječ je tvoja’, reče psalmist, ‘nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.’ Otkrivenje 11,4; Psalam 119,105. Ta dva svjedoka predstavljaju Sveta pisma Staroga i Novoga zavjeta.” Velika borba, 267.

Bilo da razmatramo Zaharijino ili Ivanovo svjedočanstvo o dvojici svjedoka, kontekst svakoga od tih svjedočanstava jest proces prenošenja objave, koji je upravo prva istina spomenuta u vezi s porukom Otkrivenja Isusa Krista u prvom poglavlju Otkrivenja, prvom retku. Od Oca, k Sinu, anđelima, proroku, Crkvi. Proces po kojem Krist govori čovječanstvu jedno je od ključnih razumijevanja koje On nastoji otkriti u završnoj poruci upozorenja. To odgovara naglasku u izlaganju i prve i treće anđeoske poruke.

Poruku prvoga anđela predstavlja William Miller. Miller posjeduje nekoliko proročkih obilježja koja se moraju prepoznati. On je bio „Otac“ pokreta, što, u smislu Alfe i Omega, zahtijeva da postoji sin. Predstavljao je pokret označen imenom „Millerit“, što je riječ za jednu vrstu stijene. Bio je upotrijebljen da uredi skup biblijskih pravila proročkoga tumačenja. Ta pravila postaju glavni sastavni dio priopćavanja poruka Duha Božjega, koje su ili bile odbijene ili prihvaćene dok su oni iz Millerova naraštaja birali hoće li zadržati svoje bezumno laodicejsko stanje ili postati mudri Filadelfijci. Kao otac poruke prvoga anđela, on je prasluka pokreta koji će naviještati poruku poruke trećega anđela, a razumijevanje poruke u tome pokretu bit će usmjereno posebnim skupom biblijskih pravila proročkoga tumačenja koja utvrđuju poruku trećega anđela jednako čvrsto kao što je Miller bio upotrijebljen da utvrdi poruku prvoga anđela. Bog se nikada ne mijenja, Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek.

Ne varajte se, braćo moja ljubljena. Svaki dobar dar i svaki savršen dar odozgor je i silazi od Oca svjetlosti, u kojega nema promjene ni sjene od mijene. Po svojoj volji rodi nas riječju istine, da budemo neka vrsta prvina njegovih stvorenja. Jakov 1,16–18.

Na početku ili na kraju adventizma, poruke Božjega Duha, koje su predložene uljem, prenose se preko dva svjedoka. Na početku, s mileritima, ta su dva svjedoka bili Stari i Novi zavjet, a na kraju su to Biblija i Duh proroštva. To je razlog zašto je Ivan, koji na najpotpuniji način prikazuje završetak Božjega naroda u posljednjim danima istražnoga suda, bio na otoku Patmosu.

Ja Ivan, brat vaš i sudionik u nevolji, i u kraljevstvu i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku koji se zove Patmos, radi riječi Božje i radi svjedočanstva Isusa Krista. Otkrivenje 1,9.

Proročko okruženje Patmosa predstavlja da je Ivan progonjen. Bio je progonjen zbog primanja poruka Božjega Duha koje prepoznaju Otkrivenje Isusa Krista kroz Bibliju i Duh proroštva.

Progon Božjega naroda „posljednjih dana“ također je prikazan u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, kada su dva svjedoka ubijena na ulicama, a svi slave njihovu smrt. U jedanaestom poglavlju ta dva svjedoka jesu Ilija i Mojsije. Oni su davali svoje svjedočanstvo tri i pol godine, a zatim su bili ubijeni, ali su potom uskrsnuli.

Svi proroci više govore o posljednjim danima nego o vlastitoj povijesti; stoga, ako ikada postoji knjiga koja govori o posljednjim danima, onda je to knjiga Otkrivenja, u kojoj se sve knjige Biblije sastaju i završavaju. Prema tome, u posljednjim danima mora postojati „poruka“ koja biva ubijena, a potom uskrsnuta. Jedanaesto poglavlje Otkrivenja prikazalo je povijest Francuske revolucije, ali još izravnije prikazuje napad protiv poruke trećega anđela u posljednjim danima. Poruka i pokret koji su bili predloženi Millerovom porukom i pokretom pretrpjeli su taj napad i umrli 18. srpnja

2020. godine. Prema jedanaestom poglavlju Otkrivenja, taj je napad trebala izvršiti zvijer koja je uzašla iz bezdana.

A kad svrše svoje svjedočanstvo, zvijer što izlazi iz bezdana zaratit će protiv njih, i nadvladat će ih te ih ubiti. I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin naš bio raspet. Otkrivenje 11:8, 9.

Sestra White obavještava nas da „bezdan” predstavlja novo očitovanje sotonske sile.

„‘Kad završe [dovršavaju] svoje svjedočanstvo.’ Razdoblje u kojemu su dva svjedoka trebala prorokovati odjevena u kostijet završilo je 1798. Kako su se približavali završetku svojega djela u tami, na njih je trebao biti zarat od strane sile prikazane kao ‘zvijer koja izlazi iz bezdana’. U mnogim europskim narodima silama koje su vladale u Crkvi i Državi stoljećima je upravljao Sotona, posredstvom papinstva. No ovdje se pred nas iznosi nova očitost sotonske sile.” Velika borba, 268.

U knjizi Otkrivenja prepoznate su tri sile koje izlaze iz bezdana; prva koja se spominje jest islam u Otkrivenju 9,2, druga je ateizam Francuske revolucije u 11,8, a treća je moderni Rim u 17,8. „Nova pojava” u posljednjim danima koja neće napasti samo pokret predočen mileritskim pokretom, nego će napasti i svijet, jest krivotvoreno buđenje krivotvorenoga Ponoćnog pokliča, poznato kao „wokeizam”. Wokeizam predstavlja „novu pojavu sotonske sile”, koju podupire sadašnji isusovački antikrist, a promiču je trgovci, politički vođe Ujedinjenih naroda, liberalni predstavnici u palim crkvama protestantizma u Sjedinjenim Državama te Demokratska stranka zajedno s republikancima RINO, koji ili promiču ili dopuštaju promicanje svih inačica devijantnih životnih stilova homoseksualne zajednice, prikazane u 11. poglavlju kao „Sodoma”. Te tri sile vode svijet u Armagedon, a također su predstavljene i „Egiptom”, simbolom ateizma i svjetovnosti. Smješteni unutar anarhije Francuske revolucije, koja je još jedan sastavni element tih triju sila koje čine ono što Sestra White naziva „zlim savezom”, bilo izravno promiču ili dopuštaju wokeizam. Wokeizam je sotonska krivotvorina buđenja deset djevice. O tome još imamo govoriti, ali najprije trebamo razmotriti posljedice ubojstva na ulici koje je izvršeno 18. srpnja 2020.

A također, dragi čitatelju, molim te razumij da nemam nikakvu potporu ponuditi Republikanskoj stranci. Ne postoji nikakvo političko usmjerenje u koje imam ikakva povjerenja. Ja samo ukazujem na proročke dinamike koje postoje u Sjedinjenim Državama, Ujedinjenim narodima i Papinstvu. Te će dinamike biti još određenije razmotrene kada počnemo izravno razmatrati dva roga koja su usporedna jedan drugome od 1798. godine pa sve do nedjeljnog zakona.

Sotonski wokizam, koji predstavlja krivotvoreni Ponoćni poklik, prethodi stvarnom Ponoćnom pokliku, a prije vremena istinskoga Ponoćnog poklika oni koji su pobijeni na ulicama naposljetku će se razviti ili u ludu ili u mudru djevicu. Razdoblje u kojem se naši karakteri povezuju ili u snop određen za oganj uništenja ili u snop za nebesku žitnicu sada je ovdje.

Sestra White utvrđuje da su u vremenu odugovlačenja lude djevice u mileritskoj povijesti reagirale na kušajuće razočaranje drukčije nego mudre djevice, ukazujući tako na to da su njihovi karakteri već bili utvrđeni do vremena odugovlačenja. No Jeremijino svjedočanstvo obavještava nas da možemo izabrati vratiti se Bogu te da će se On ne samo vratiti k nama, nego će nas učiniti

mjedenim utvrđenim zidom protiv opakih i strašnih dok budemo upotrijebljeni kao Njegova usta u predstojećoj krizi. Upravo na toj proročkoj točki Isus obećava utješiti nas. To je značenje Ivanovih četiriju poglavlja koja su smještena unutar naše sadašnje povijesti.

Ulje je Duh Sveti; ono je karakter i poruke Božjega Duha. Božji Duh jest „Tješitelj“. Kao što je Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina, i kao što je Isus žrtvovao svoje božansko biće da bi dragovoljno prihvatio čovječstvo koje je stvorio kao dio samoga sebe za vječnost, tako će i Duh Sveti, koji je dan u ovom vremenskom razdoblju, prebivati s nama zauvijek.

Ako me ljubite, držite moje zapovijedi. I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Utješitelja, da ostane s vama zauvijek; Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; ali vi ga poznajete, jer prebiva s vama i bit će u vama. Neću vas ostaviti kao siročad: doći ću k vama. Ivan 14:15–18.

Ova žrtva Duha u odabiru da zauvijek prebiva s ljudskim bićima odgovara žrtvi druge dvije osobe nebeskog trojstva. Možda jednako značajno kao žrtva Duha u Njegovoj spremnosti da kroz svu vječnost živi u svakome od otkupljenih jest to što dolazak „Utješitelja“ u ovoj posebnoj povijesti označava kada je Božji narod zapečaćen za vječnost.

I ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja. Efežanima 4,30.

U povijesti u kojoj se obećanje Utješitelja savršeno ispunjava, a to je povijest sto četrdeset i četiri tisuće, Duh će „ostati“ u nama „zauvijek“. Svaki kršćanin koji je ispunio zahtjeve evanđelja primio je Duha Svetoga i stoga bio „zapečaćen za dan otkupljenja“, ali to pečaćenje jednostavno upućuje unaprijed na vrijeme kada sto četrdeset i četiri tisuće trebaju biti zapečaćene tijekom ove sadašnje povijesti. U Poslanici Efežanima oni koji su zapečaćeni za dan otkupljenja suprotstavljeni su onima koji „žaloste“ „Duha Svetoga“. Oni žaloste Duha Svetoga odbijajući prihvatiti poruke Božjega Duha te tako odbijaju zlatno ulje. Kada Krist obećava da će nam poslati „Utješitelja“, „Duha istine“, u ovom razdoblju razočaranja, On obećava staviti svoj pečat na nas, a njegov pečat predstavlja držanje Njegovih zapovijedi, osobito zapovijedi o suboti, koja je dan u koji je Ivan primio otkrivenje i koja je pitanje koje će se uskoro postaviti pred svijet.

Pečaćenje mudrih djevica dovršava se prije kušnje zakona o nedjelji, jer će se upravo tada očitovati karakteri i mudrih i ludih, a karakter se nikada ne razvija u krizi, nego se samo očituje. Pečaćenje, između ostaloga, predstavlja preobrazbu iz uma laodicejca u um filadelfijca. Problem je u tome što, da bi se ta preobrazba ostvarila, prva kušnja za svakoga od nas jest iskreno razumjeti da smo dosad bili laodicejci; jer kao laodicejci naš je primarni duhovni stav da je sve u redu, dok je u stvarnosti sve posve pogrešno. Taj se stav mora odbaciti; on je jedna od odvratnih stvari koje se moraju odvojiti od dragocjenoga.

„Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — to nije nikakav pečat ni znak koji se može vidjeti, nego utvrđenost u istini, i umno i duhovno, tako da se ne mogu pokrenuti — čim Božji narod bude zapečaćen i pripravljen za potresanje, ono će doći. Doista, ono je već započelo; Božji sudovi sada su nad zemljom, da nam daju upozorenje, kako bismo znali što dolazi.“ Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 4, 1161.

„Utješitelj“ kojega Isus obećava svojim učenicima, koji ih tješi u vrijeme razočaranja, vodi svoj narod u svu istinu, a upravo se „učvršćivanjem u istinu“ zapečaćujemo. „Istina“ u koju se Božji narod treba učvrstiti u ovome trenutku jest ona „istina“ koja biva otpečaćena neposredno prije završetka vremena milosti, jer je „vrijeme blizu“. Ta istina jest ustroj skrivene povijesti sedam gromova, a ta skrivena povijest identificira povijest u kojoj se Otkrivenje Isusa Krista otvara. Skrivena povijest sedam gromova ispuniti će se upravo u ono vrijeme kada „istina“, prikazana kao skrivena povijest, bude otpečaćena. Otpečaćenje „istine“ jest ono što zapečaćuje one koji prime poruku koja je prethodno bila zapečaćena.

Božji narod zapečaćen je na svojim čelima prije potresanja gnjevnih naroda koje nastupa pri nedjeljnom zakonu, čime započinje nacionalna propast. Otkrivenje Isusa Krista jesu „riječi proroštva“ knjige Otkrivenja, koje se više ne smiju zapečatiti, jer je vrijeme blizu. To je istina koja se sada treba čitati, slušati i, što je najvažnije, držati, ako želimo biti blagoslovljeni.

Juda mu reče, ne Išariotski: Gospodine, kako to da ćeš se očitovati nama, a ne svijetu? Isus odgovori i reče mu: Ako me tko ljubi, čuvat će moje riječi; i Otac moj ljubiti će njega, i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, ne čuva mojih riječi; a riječ koju slušate nije moja, nego Očeva koji me posla. To sam vam govorio dok sam još bio s vama. A Tješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti o svemu i dozvati vam u pamet sve što vam ja rekoh. Ivan 14,22–26.

Onima koji drže poruku koja se otpečaćuje, obećanje glasi da će nas Tješitelj „poučiti“ „svemu“ „što god“ je Isus rekao „vama“. To je obećanje koje se ispunilo učenicima na putu u Emaus, a potom i jedanaestorici učenika. Kada je Krist uklonio svoju ruku s očiju učenika na putu u Emaus, koje su bile „zadržane“, a potom „otvorio“ „um“ jedanaestorice učenika kako bi mogli potpuno „razumjeti Pisma“, bilježio je obećanje za one koji žive u „posljednjim danima“, koji će se vratiti iz svojega razočaranja, pokajati se zbog svojega laodicejskog stanja i prihvatiti „istinu“. „Tješitelj“ će u „posljednjim danima“ „dozvati u“ naše „sjećanje“ „sve“ dok nas poučava „svemu“. Jednako tako značajno kao što će, dok nas poučava svemu, prizivati u naše sjećanje prošle istine, jest i to da će nam također „pokazati što će doći“.

Ipak, govorim vam istinu: za vas je korisno da ja odem; jer ako ne odem, Tješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslat ću ga k vama. A kada on dođe, osvjedočit će svijet o grijehu, i o pravednosti, i o sudu: o grijehu, jer ne vjeruju u mene; o pravednosti, jer idem k Ocu svojemu, i više me nećete vidjeti; o sudu, jer je knez ovoga svijeta osuđen. Još vam imam mnogo toga kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu: jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što god čuje: i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslaviti: jer će uzeti od mojega i navješćivati vama. Ivan 16:7–14.

U ovo će nas vrijeme Tješitelj „uputiti“ u „istinu“, „poučiti nas o svemu“, uključujući i „ono što dolazi“, jer nam Isus u ovo vrijeme još uvijek ima „mnogo toga za reći“. Te stvari, bilo da su iz našega „sjećanja“, „ono što dolazi“ ili mnoge „stvari“ koje nam ima „još“ reći, jesu ono što nas zapečaćuje za nadolazeću krizu. To čini stoga što njegova istina predstavlja njegovu stvaralačku silu. On nas zapečaćuje unaprijed, prije nadolazeće krize, jer namjerava da budemo unaprijed upozoreni na najveće razdoblje progonstva protiv njegova naroda koje će se ikada dogoditi u svetoj

povijesti. To progonstvo osobito pokazuje da će riječi i djela koja smo činili u prošlosti biti zapamćeni i upotrijebljeni protiv nas, kao što su Kristove riječi bile izvrnute protiv njega. Ipak, trebamo iznijeti poruku kao svjedočanstvo protiv njihove pobune, kako je prikazano u Ezekielu i Kristu.

Sjetite se riječi koju vam rekoh: Sluga nije veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ održali, održat će i vašu. Ali sve će vam to činiti poradi imena mojega, jer ne poznaju Onoga koji me posla. Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada nemaju isprike za svoj grijeh. Tko mrzi mene, mrzi i Oca mojega. Da među njima nisam učinio djela kakva nitko drugi nije učinio, ne bi imali grijeha; ali sada su i vidjeli i zamrzili i mene i Oca mojega. No to biva da se ispuni riječ napisana u njihovu Zakonu: Mrzili su me bez razloga. A kada dođe Tješitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene. Ivan 15,20–26.

„Duh istine”, koji je „Tješitelj”, „svjedočit će” za Krista, koji je „istina”. A „istina” je Alfa i Omega, prvi i posljednji, početak i svršetak. Skrivena povijest sedam gromova, koja se sada razotkriva, zapečaćujuća je poruka za sto četrdeset i četiri tisuće. U slijedu događaja nakon 18. srpnja 2020. Jeremija pruža primjer da možemo izabrati vratiti se Onomu koji nas je prvi ljubio. U izvršavanju toga djela vraćanja imamo odgovornost odvojiti dragocjeno od ništavnoga. Ako izgrađujemo svoje spasenje sa strahom i trepetom i izvršimo to djelo, bit ćemo zapečaćeni i odmah stupiti u najveću krizu zemaljske povijesti. Također ćemo imati prednost doživjeti povijest koju su proroci, kraljevi i pravednici željeli vidjeti.

Oni koji prihvate to djelo i vrate se „hodat će u svjetlu koje izlazi od prijestolja Božjega“, a „posredstvom anđela postojat će stalna veza između neba i zemlje“, što je proces komunikacije prepoznat u uvodnom retku knjige Otkrivenja.

„Nisu svi na ovome svijetu stali na stranu neprijatelja protiv Boga. Nisu svi postali nevjerni. Postoji vjerni ostatak koji je istinit Bogu; jer Ivan piše: ‘Ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.’ Otkrivenje 14:12. Uskoro će se žestoko voditi bitka između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe. Uskoro će se uzdrmati sve što se može uzdrmati, da bi ostalo ono što se ne može uzdrmati.”

„Sotona je marljiv proučavatelj Biblije. On zna da je njegovo vrijeme kratko i na svakoj točki nastoji osujetiti djelo Gospodnje na ovoj zemlji. Nemoguće je dati ikakvu predodžbu o iskustvu Božjega naroda koji će biti živ na zemlji kada se nebeska slava i ponavljanje progonstava iz prošlosti stope u jedno. Oni će hoditi u svjetlosti koja izlazi s Božjega prijestolja. Posredstvom anđela postojat će stalna komunikacija između neba i zemlje. A Sotona, okružen zlim anđelima i tvrdeći da je Bog, činit će svakovrsna čudesa kako bi, ako je moguće, prevario i same izabranike. Božji narod neće svoju sigurnost nalaziti u činjenju čudesa, jer će Sotona oponašati čudesa koja će se činiti. Božji prokušani i ispitani narod svoju će snagu nalaziti u znaku o kojemu se govori u Izlasku 31:12–18. Oni trebaju zauzeti svoje stajalište na živoj Riječi: ‘Pisano je.’ To je jedini temelj na kojemu mogu sigurno stajati. Oni koji su prekršili svoj savez s Bogom bit će u onaj dan bez Boga i bez nade.”

„Štovatelji Boga bit će osobito obilježeni svojim poštovanjem prema četvrtoj zapovijedi, jer je ona znak Božje stvaralačke moći i svjedočanstvo Njegova prava na čovjekovo štovanje i poklonstvo. Zli će se razlikovati po svojim nastojanjima da sruše Spomenik Stvoritelju i uzdignu ustanovu Rima. U pitanju toga sukoba sav će se kršćanski svijet podijeliti u dvije velike skupine: one koji drže Božje zapovijedi i vjeru Isusovu, i one koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu te primaju njezin žig. Premda će crkva i država udružiti svoju moć da prisile sve, ‘male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove’, da prime žig Zvijeri, ipak ga Božji narod neće primiti. Otkrivenje 13,16. Prorok s Patmosa promatra ‘one koji su pobijedili Zvijer i njezin kip, i njezin žig, i broj njezina imena, gdje stoje na staklenome moru imajući harfe Božje’ i pjevaju pjesmu Mojsijevu i Janjetovu. Otkrivenje 15,2.“

„Strašne kušnje i nevolje očekuju Božji narod. Duh rata potresa narode s jednoga kraja zemlje do drugoga. Ali usred vremena nevolje koje dolazi — vremena nevolje kakve nije bilo otkako postoji narod — Božji će izabrani narod stajati nepokolebljiv. Sotona i njegova vojska ne mogu ih uništiti, jer će ih štititi anđeli silni u snazi.” Svjedočanstva, svezak 9, 15–17.

Vrijedno je prepoznati da je ovaj odlomak završetak poglavlja koje započinje na jedanaestoj stranici devetoga sveska Testimonies, što se može prepoznati kao prikazivanje devet-jedanaest. Vrijedno je zapaziti da se naslov odnosi na dolazećega Zaručnika, a također i na Habakukove karte, odakle je Pavao preuzeo redak koji je napisao u Poslanici Hebrejima. Početak poglavlja označava povijest koja je započela 11. rujna 2001., dvije ploče saveza proroštva u koji se ušlo na početku adventizma, te da je naslov Posljednja kriza, što identificira posljednji Ponoćni poklič. Kraj poglavlja u potpunom je skladu s početkom, jer i početak i kraj govore o konačnoj krizi.

„Odjeljak 1 — Za dolazak Kralja”

„Jer još malo, vrlo malo, i Onaj koji će doći doći će i neće zakasniti.” Hebrejima 10,37.

„Posljednja kriza“

„Živimo u vremenu svršetka. Znakovi vremena, koji se brzo ispunjavaju, objavljuju da je Kristov dolazak blizu, pred vratima. Dani u kojima živimo ozbiljni su i važni. Duh Božji postupno, ali sigurno, biva povlačen sa zemlje. Pošasti i sudovi već padaju na one koji preziru milost Božju. Nevolje na kopnu i moru, nesređeno stanje društva, uzbune zbog rata, zloslutni su znakovi. Oni nagovješćuju približavanje događaja od najveće važnosti.” Testimonies, sv. 9, 11.

Ako se vratimo i prihvatimo uzvišeni poziv da budemo Božja „usta“, kako je to predstavljeno u Jeremiji, vrlo ćemo uskoro sudjelovati u najvećem sabiranju u svetoj povijesti.

Govorio im je i riječi nade i ohrabrenja. „Neka se ne uznemiruje srce vaše“, rekao je; „vjerujete u Boga, i u Mene vjerujte. U kući Oca mojega ima mnogo stanova; kad ne bi bilo tako, rekao bih vam. Idem pripremiti vam mjesto. I kad odem i priprelim vam mjesto, opet ću doći i uzeti vas k sebi, da i vi budete gdje sam Ja. I kamo Ja idem znate, i put znate.“ Ivan 14,1–4. Radi vas sam došao na svijet; za vas sam radio. Kad odem, i dalje ću gorljivo raditi za vas. Došao sam na svijet da vam se objavim, da biste vjerovali. Odlazim k Ocu svojemu i vašemu da s Njim surađujem za vas.

„Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje u Mene, i on će činiti djela koja Ja činim; i veća će od ovih činiti, jer Ja idem Ocu svojem.“ Ivan 14,12. Time Krist nije mislio da će učenici ulagati uzvišenije napore od onih koje je On ulagao, nego da će njihovo djelo biti većega opsega. Nije govorio samo o činjenju čudesa, nego o svemu što će se zbivati pod djelovanjem Duha Svetoga. „A kada dođe Utješitelj“, rekao je, „koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za Mene; a i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa Mnom.“ Ivan 15,26.27.

„Na divan su način ove riječi bile ispunjene. Nakon silaska Duha Svetoga, učenici su bili tako ispunjeni ljubavlju prema Njemu i prema onima za koje je On umro, da su se srca topila pod riječima koje su govorili i molitvama koje su uznosili. Govorili su u sili Duha; i pod utjecajem te sile tisuće su se obratile.“ Djela apostolska, 21, 22.